

## عنوان مقاله:

بررسی اثر بخشی قصه گوئی با روش عروسک های پارچه ای بر کاهش پرخاشگری دانش آموزان پایه اول دبستان منطقه ۱۹ شهر تهران

## محل انتشار:

اولین همایش بین المللی معلمان برتر و مدارس پیشرو در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

## نویسنده:

کیانا ولی پور ریحان آبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته تحقیقات آموزشی، دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات

## خلاصه مقاله:

تحقیق حاضر با هدف بررسی اثربخشی قصه گوئی با روش عروسک های پارچه ای بر کاهش پرخاشگری دانش آموزان پایه اول منطقه ۱۹ شهر تهران انجام شد. ابزار اندازه گیری پرسشنامه ی شدت خشم کودکان نیلسون با ۳۹ عبارت بر اساس طیف لیکرت چهار گزینه ای نام گذاری شد. جامعه ی آماری در دسترس که شامل پسران ۷ ساله دبستانی در منطقه ۱۹ استان تهران بخش ۴ در سال ۱۴۰۲ می باشد. افراد آزمون بر اساس لیست دانش آموزان ۲۹ نفره ی پایه اول، ۲ به ۲ و به صورت تصادفی منظم انتخاب شده اند که ۵ نفر آنها به عنوان شاهد و دیگر افراد به عنوان آزمون در نظر گرفته شده اند. جلساتی تحت عنوان قصه گوئی با استفاده از عروسک های پارچه ای به اسم میمونی در ۶ جلسه (۴۵ دقیقه ای) با موضوع پرخاشگری و راه کارهای آن برای ۲۳ نفر از کودکان دارای پرخاشگری زبانی صورت گرفته است. اطلاعات بدست آمده از روش میانگین گیری با ابزار اکسل می باشد. نتایج نشان می دهد پس از انجام جلسات نمرات پرخاشگری دانش آموزان از ۱۱۵.۹۱۳ به ۱۱۳.۷۸۲۶ کاهش یافته است. گنجاندن قصه گوئی در کلاس درس می تواند روشی موثر بر کاهش پرخاشگری دانش آموزان باشد.

## کلمات کلیدی:

قصه گوئی، پرخاشگری، دبستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1937560>

